

VECKOBLADET

Fredag 3 juni

Utkommer fredagar

1994 20:e årg.

Lösnummer 2 kr

20

Lärare vill ha kommunal JÄMO

I september 1993 skrev en grupp kvinnliga lärare på Spyken till skolkansliet om en jämställdhetsplan för skolförvaltningen. Det finns redan en (försiktig) jämställdhetsplan för kommunen, men ännu ingen plan för skolans värld. (Två andra senfärdiga förvaltningar är stadsarkitektkontoret och fritidsförvaltningen).

Det vi påpekade i vår skrivelse var bl a

- att jämställdhet är en grundläggande demokratifråga
- att kön diskriminerar mer än klass i skolans värld
- att flickor osynligt men systematiskt missgynnas i skolan
- att när gymnasiet förändras måste också undervisningens former och innehåll förändras
- att lärare på alla stadier bör få ny kunskap genom kontakt med den forskning om flickor och pojkar i skolan som bedrivs vid flera institutioner.

Individuell lönesättning gynnar männen

Vi skrev också att vi såg en individuell lönesättning för lärare som ett hot mot jämställdheten. (Se TCO:s undersökningar om vart de individuella lönepåslagen går.) Avslutningsvis önskade vi att det inrättas en JÄMO-tjänst på kommunal nivå och att förvaltningarna utser och utbildar folk som driver på jämställdhetsarbetet ute på arbetsplatserna. För skolornas del önskade vi en motsvarighet till skyddsombud och elevskyddsombud.

Skolstyrelsen positiv

I december fick Lars Andræ (s) tag i vår skrivelse och drev de här frågorna i skolstyrelsen. Han fick stöd av alla utom moderaterna. Skolstyrelsen beslöt att börja med att inrätta en arbetsgrupp med uppgift dels att skriva en jämställdhetsplan för skolförvaltningen, dels att arbeta med den nya skolplanen.

Jämställdheten betonas i skolplanen

Arbetsgruppen finns nu i sinnevärlden. Den leds av Karl-Axel

Nilsson och har sex medlemmar från olika skolor. Gruppen har träffats två gånger. Första gången var Ingegerd Göransson inbjuden att tala om universitetet som arbetsplats. På sitt andra möte arbetade gruppen med den nya skolplanen, avsnittet "jämställdhet i undervisningen". I sin preliminära utformning föreskriver nu planen:

—att varje rektorsområde i grundskolan och alla gymnasieskolor och Komvux skall utse en person som särskilt arbetar med jämställdhet.

—att ny forskning om flickor och pojkar i skolan skall föras ut till skolans personal

—att utvecklingsarbete skall planeras utifrån systematiska iakttagelser av flickor och pojkars liv och arbete i skolan

—att målet är att flickor och pojkar skall få lika stort inflytande över och utrymme i undervisningen.

Vidare sägs i förslaget till ny

skolplan att all statistik från skolans område ska vara könsuppdelad och att gymnasieskolorna bör få en jämnare könsfördelning. Planen säger också att metodisk förnyelse krävs så att flickors och pojkars särart kan komma till positiva uttryck.

Ni som arbetar i skolan, håll utkik efter planen på era anslags-tavlor i personalrummen och kom med synpunkter! Kom helst med mer omvälvande förslag än de som planen innehåller!

Dags att leta efter JÄMO

Nästa arbetsmöte för gruppen är den 13 juni. Då påbörjas det som ska bli skolförvaltningens jämställdhetsplan. I den ska man kunna få mer precisa besked om vilka åtgärder som ska sättas in för att skolan i Lunds kommun ska ta ett steg mot jämställdhet. Hjälp nu till att fundera på hur frågan om en

kommunal JÄMO skall drivas vidare! Och börja fundera på hur frågan om en kommunal JÄMO ska drivas vidare! Och börja leta efter radikala och feministiska kvinnor och män att nominera!

Ingrid Rössler Rosenberg
(medlem i skolförvaltningens arbetsgrupp för jämställdhet)

Ortega i stan

På lördag, den 4 juni är Daniel Ortega i stan. Han kommer att tala dels på ett FN-seminarium i Katedralskolans Aula, klockan 10.00, dels på en fest på Fäladsgården, Norra Fäladen, klockan 19.00.

- Hur påverkar konfliktens karaktär fredsinsatsernas utformning och förutsättningarna för att lyckas?

- Är FN:s fredsbevarande insatser alltför kortsiktiga? - Är militär intervention en framkomlig väg för FN att lösa konflikter?

Dessa är de frågor som tas upp på FN-seminariet. Talare förutom Ortega är Jan Öberg, Bernhard Helander och Schafik Handal.

Seminarier som arrangeras av Röda Korset, Föreningen för El Salvador och Studieförbundet avslutas med en debatt: Har FN någon framtid som fredsbevarare? Det är fri entre och alla är välkomna.

SOLIDARITETSFEST!

på
FÄLADSGÅRDEN i Lund

4 juni
kl 18.30

Musikunderhållning med CRISTAL ANDINO,
Andernas Röst, Röda Kapellet m fl

DANIEL ORTEGA

och

SCHAFIK HANDAL

talar om situationen i Nicaragua & El Salvador

Mat och dryck serveras!

Entré: 80 :-

Festens överskott går till FSLN och FMLN

Arr: KDN-Norr, Studieförbundet, Föreningen för El Salvador, Stödkomittén för Centralamerikas Folk m fl

I den nationella frågan

Jag tillhör inte dem som brukar baktala marxismen som metod för förståelse av samhället. För mig förblir den oöverträffad som en samling brett användbara begrepp och förståelseformer. Men nog har den sina blottor. När miljöfrågorna växte fram som centrala under 60-talet blev det uppenbart att den i hög grad var knuten till en historisk period där bolmande fabrikskorporationer var symbolen för framåt-skridande och där begrepp som ändliga resurser inte precis stod i centrum.

Hur förstå Jugoslavien?

Men värre är det med dess förmåga att ge ett fungerande sätt att förhålla sig till nationalismen. Jag minns när konflikten på Nordirland växte fram, med dess blandning av religion, kultur och klass. Hur skulle man förstå den? Jag tror att jag som många andra i vänstern hänvisade till klassmotsättningar och brittisk kolonialism, men riktigt säker var jag nog inte. Och inför vad som har hänt och fortsätter hända i det forna Jugoslavien står man ganska tomhändert.

Med all reservation för bristande kunskaper i ämnet uppfattar jag marxismens syn på nationalismen som nedlåtande, som ett passerat stadium i mänsklighetens utveckling. Nationella känslor är illusioner som bygger på missuppfattningar eller propaganda. Småbönder eller arbetare i den ena nationen har mer gemensamt med samma klasser i den andra än med t.ex. medelklassen i den egna nationen. Och visst besannas det i dessa dagar: se på medlemmarna av den politiska klassen i Västeuropa där de glider fram i limousinerna mellan flygplatserna och konferenslokaler, vad ska de med nationer till?

Men verkligheten är också en annan. Nationalismen är inte ett

passerat 1800-talsfenomen, det är tvärtom det centrala moderna problemet när vi håller på att gå in i 2000-talet. Det har jag inte kommit på själv, vad jag skriver är i hög grad inspirerat av en artikel av en amerikansk historiker (Tony Judt den 26 maj i *New York Review of Books*, en tidning som i sitt sammanhang är lika angelägen som *Veckobladet*).

Nu har man anledning att vara skeptisk mot påståenden om djupt rotade nationella identiteter och karaktäristika. Det visar sig vid närmare påseende att nästan allt man kan dra fram som typiskt eller gemensamt för den ena eller andra nationen är sena företeelser, ofta påhittade av svärmare och romantiker under 1800-talet. De är kulturella eller propagandistiska uppfinningar som får ständiga nytillskott. De bolivianska indiankvinnornas plommonstop kom från London på 1800-talet, de västafrikanska färgstarka bomullstygerna från Manchester, svenska folkvisor är omvandlad mellaneuropisk konstmusik och våra folkdanser är tillverkade av Uppsalastudenter vid sekelskiftet, vår julgran och jul-tomte är sena importörer från Tyskland. Och fabriken fortsätter: det nyliberala Sverige vill ju förse oss med en nationell helgdag den 6 juni då vi ska ära Fanan och Konungen.

Illusioner blir verklighet

Men det hjälper inte att veta hur illusionerna skapats: de blir ju snabbt realiteter. En nation definieras av att medlemmarna uppfattar den som en sådan, hur tveklaktiga grunderna än är. Det finns ingen entydig förklaring vare sig det är språk, religion, ras eller gemensam historia. Däremot bidrar och samverkar alla dessa faktorer. Och hur uppstår då faktiska nationella

stater? Jo, nästan alltid ur imperier som kollapsar i krig eller ekonomiska sammanbrott. Det är då chansen finns att samla någon region med någon uppfattad gemenskap till en ny enhet. Mindre, som när tjecker och slovakar nu gått skilda vägar, eller större som när de tyska staterna under 18- och 1900-talen gick samman.

Varför är då människor beredda till orimliga lidanden och grova bestialiteter för dessa nationella syften? Se på kurderna i dag, uppdelade på Turkiet, Irak och Iran (och därutöver Libanon och Armenien och i exil i Västeuropa). De har aldrig haft en formell nationalstat, även om det var nära 1920, men de fortsätter att kämpa, till oerhörda mänskliga kostnader. Se på palestinierna och se på judarna. Det är uppenbart att nationen måste svara mot något centralt behov. Människan tycks vilja ha en kollektiv identitet, grupp-tillhörighet, delaktighet och det utgör den bas från vilken kultur och kreativitet bygges. Jovisst, det blir en sorts cirkelresonemang, men det är svårt att dra någon annan slutsats av den observerade verkligheten. Med en författares ord: "Rätten till nationellt självbestämmande är bara ett specialfall av rätten till en kultur." Och med sociologen Daniel Bell: "Nationalism är en stark kraft därför att den psykologiskt återskapar familjestrukturen. Där finns den auktoritet som behövs för att skydda oss och där finns igenkännande och värme."

Här närmar man sig så klart rena biologismen, synen på människan som hjordvarelse med evigt fastlagda behov och sådant kan användas till att rättfärdiga mycket elände. Det är naturligtvis inte så att kulturell samhörighet måste ta sig uttryck i politiskt självbestämmande i nationalstater. Man kan

visst sträva efter att dessa etniska behov mest blir en sorts överlappande kulturella kretsar som man väljer att ingå i och som inbördes kan samexistera. Men vi måste nog också se på nationalismen som en legitim företeelse och inte en primitiv avvikelser.

Idealism till döds

Det här är inget inlägg i EU-debatten, utan bara reflexioner över hur det ser ut i världen. Men någon sorts relevans för EU har det också. När nu Ingvar Carlsson, Odd Engström m.fl. målar upp bilden av ett gränslöst (och rentav socialdemokratiskt!) Europa så är det lätt att känna sympati för tanken. Men är det inte ren och skär idealism, ungefär lika förankrad i verkligheten som världsmedborgarrörelsen på 50-talet? Jag är kanske pessimistisk, men jag kan inte se hur mänskligheten, vare sig i Lund eller Ljubljana, skulle vara mogen för den stora Brysselgemenskapen. Vi har ju knappt stigit fram ur byarna för att leva i nationalstatens måttliga skala och håller långsamt på att lära oss hantera demokrati och social rättvisa på den nivån. Jag tror på mänsklighetens framåtskridande, om än med vissa bakslag, och jag skulle vara beredd att rösta Ja till ett EU om, säg två hundra år. Men tills dess föredrar jag nationellt självbestämmande. (Det gör inte Malmöborna till Per T. Ohlssons glädje – hans gratulationer häromdan till den förflackade opinionen hos läsarna var obetalbara. Malmö, denna stad på gränsen till sammanbrott! Malmöborna är numera redo att tro att månen är en gul ost och skulle på Sydsvenskans tillstyrkan antagligen vara villiga att starta en beredningsindustri för ostmassan på gamla Kockumsområdet.)

Lucifer

Vänsterpartiets kandidater presenterar sig

Imorgon, lördag, presenteras vänsterpartiets kandidater till fullmäktige.

Arrangemanget äger rum på Märtenstorget kl 11-12.

Röda Kapellet spelar.

Valombudsman sökes i Lund

Vänsterpartiet i Lund söker ytterligare en valombudsman eller -kvinna till valet.

Sven Bertil Persson blir valombudsman under en del av tiden. Ytterligare en person behövs. Vill DU jobba som valombudsman för vänsterpartiet? Det är ett intensivt, omväxlande och roligt jobb. Tjänsten är ledig 22 aug-9 sep.

Resten av tiden är Sven-Bertil valombudsman.

Kontakta Kajsa tel 13 28 40

Hjalmar ja – men var är Hulda?

I tisdags invigde rektor Boel Flodgren arkeologernas nya hus (teologernas gamla), på Sandgatan med en kruka mjöd som krossades mot fasaden likt en sjösättning. Bleckhornen spelade, bl a en marsch tillägnad Indiana Jones; arkeologen i Steven Spielburgs filmer med tuffingen Harrison Ford i titelrollerna.

En händelse som ser ut som en tanke för i dagarna har Bodil Pettersson lagt fram en D-uppsats i arkeologi med titeln "Indiana Jones på Birka"!

Politisk sponsring

Bodil Pettersson, i mitten av 80-talet Sveriges yngsta kommun-

fullmäktige (för vpk i Lund) har sedan dess lämnat politiken och studerar nu arkeologi. Helt opolitisk är hon dock inte. Hennes utmärkta 80-sidiga uppsats om utgrävningarna i Birka tar upp politiska problem som gäller den kvinnobild som tonar fram i presentationen av Birkaprojektet. Bodil visar bilden är tydligt mansdominerad trots att undersökningar visat att minst hälften av invånarna var kvinnor.

Birkaprojektet har sponsrats av Lunda företaget Tetra Pak. Ågaren, Gad Rausing, själv tidigare verksam arkeolog, har som skäl för sitt mecenatskap politiska syften. Birkaprojektet är av särskilt intresse nu då, som han hoppas, Sverige skall gå med i Europeiska Unionen.

Detta är inte platsen för en noggrann genomgång av uppsatsen

Emmy, fullmäktigekandidat på sjätte plats

Emmy Lindskog är vänsterpartiets sjätte kandidat till kommunfullmäktige. Trots att Emmy har representerat partiet i besvärnsnämnden under åren 1979 - 85 är hon relativt okänd.

Emmy är född i Tyskland för 50 år sedan. Hon kom till Sverige 1966 och var först bosatt i Stockholm. Där bodde hon i nio år och flyttade 1976 till Norra Fäladen i Lund efter ett års mellanlandning i Markaryd. Hon har två barn, 23 och 19 år gamla.

Emmy är uppväxt i en socialdemokratisk familj och anslöt sig till socialdemokraterna när hon kom till Sverige.

Allt med kommunism var tabu under min uppväxttid i Tyskland, säger Emmy. Men sen blev jag mer och mer politiskt medveten och tyckte inte att det var den socialdemokratiska politiken man stod för. Det var högt till taket i min stadsdelsförening. Hela stadsdelsföreningen höll på att uteslutas eftersom den var alltför radikal. Och då började man ju fundera.

Desillusionerad på politik kom Emmy till Lund. Hon tittade på två första majtåg. S och vpk.

Socialdemokraternas var som en begravning, kommenterar Emmy. Så vi började intressera oss för vad vpk stod för. Vi umgicks med vpk:are. Vi diskuterade med Finn på biblioteket. Och 1979 gick jag

med i vpk även om jag inte höll med om allt.

Engagerad kolonist

Kolonin på Norra Fäladen är Emmys stora intresse. Där pågår just nu en intensiv kamp om arrendekontrakten som kommunen vill höja. Emmy är ordförande i den lokala kolonistyrelsen och mycket upprörd över att samtidigt som arrendet fördubblas ska kolonisterna tvingas ta över den yttre renhållningen som nu park- och naturvårdsnämnden ansvarar för.

Det är det arbetet som parkförvaltningen inte klarat av att sköta, konstaterar Emmy. Självklart är det bra att man komposterar, sparar på vatten och sorterar avfall, säger hon. Men med det här förslaget blir styrelsen i lokalföreningen polis. Det blir problem med din granne i stället för den paradisiska miljö som utlovas.

Grönsaksstånd i stället för bilar

Vid sidan av koloniintresset studerar Emmy på universitetet. Just nu är det central- och östeuropakunskap. Emmy arbetar på invandrarverket. Hon handlägger och utreder asylärenden och de flesta av "hennes" asylsökande kommer från de länderna. Hon har hand om flyktingar från Ukraina, Vitryssland och Moldavien.

Slaviska institutionen är en bra vetenskapälla, säger Emmy och

tillägger att hon är mycket intresserad av den kulturen.

Det viktigaste för henne i kommunfullmäktige kommer att bli miljöfrågorna.

Som icke bilägare vill jag ha fler grönsaksstånd i stället för bilar på Mårtenstorget. Det går bra att klara sig utan bil.

Miljö är ganska mycket att hålla med de resurser som finns, tycker Emmy. Där kanske min tyska uppfostran kommer in. Svenskarna har fått ganska mycket ut av det. Det skulle vara bra med överlevnadskurser. I efterkrigstidens Tyskland hushållade vi. I dag är det samma utveckling i Tyskland som i Sverige nämligen: "Aldrig mera fattig". Men pendeln har slagit över. Nu måste man återerövra det hela.

Skenhelig flyktningpolitik

Emmy tycker att man måste diskutera invandrapolitiken. Hon påpekar att hon menar invandrapolitiken och inte invandrarna. Genom jobbet ser hon hur det fungerar i praktiken.

Nu går Sverige ut med att vi är mer generösa än vad vi i själva verket är, säger hon. Det finns många som sitter i Moskva och betalar sina sista slantar för en risig båt. Sen får de inte stanna. Det är människosmuggling och en av de kapitalistiska avarterna. Det är att tjäna pengar på andra människors

nöd - de människor som hoppats få det lite bättre än hemma.

Svensken är inte så tolerant, menar hon. I Tyskland är främlingsfientligheten öppen. Här är den under ytan.

Med Friggebo har invandrapolitiken blivit ryckig. Inga regler gäller. Det kommer ständigt nya regler och undantag. Det var bättre under Maj-Lis Löövs tid. Hon sa inte än så och än så och hon lovade inte en massa saker. Omvärlden skrattar åt oss, det märker man när man kommer ut och träffar kolleger.

Vi får en massa idiotregler. T ex när kosovoalbanerna som kom till Ystad fritt fick resa in och det samtidigt beslutades om visumtvång för bosnierna som kom till Trelleborg.

Du ska inte vara tokig men det underlättar när man jobbar på invandrarverket.

Efter åren i besvärnsnämnden har Emmy varit i en politisk mattningsperiod. Hon var besviken på partikamrater och på partiet. Det var alltför rätilinjigt och svartvitt. Men hon har inte varit överksam. Hon har jobbat fackligt i stället. Nu ska det bli intressant att börja med politik igen.

Man blir fartblind när man bara håller på med samma saker hela tiden. Jag ska vidga vyerna genom fullmäktige. Det kan vara bra att se vad som händer i kommunen.

Kajsa

Hjalmar ja

forts från sid 2

och dess slutsatser. Låt oss dock peka på några resultat som Bodil Pettersson kommit fram till.

Media granskade

I sin granskning av massmedias bild av Birkautgrävningarna finner Bodil Pettersson att dags- och veckopress i stor utsträckning betonar Birka som vikingarnas och Ansgars stad (att Ansgar skulle ha varit i Birka finns inga egentliga belägg för). Arkeologerna framställs som skattsökande hjältar och äventyrare.

I de fem TV-program av Bo G Eriksson som visats anläggs en mer allvarlig ton. Men frånvaron av kvinnor och barn är fortfarande anmärkningsvärd. Det är köpmännens Birka vi ser, en stad för män.

I de vetenskapliga publikationerna tonas dagens arkeologer ner och i stället lyfts pionjärerna lyfts fram; Hjalmar Stolpe, Gustaf Hallström, Holger Arbman och Greta Arwidsson. Här betonas också att Birka verkligen är det rätta Birka. En efterdyning till den sk västgötska skolans teorier framförda av Dag Stålsjö i några uppmärksammade program.

Men också här är Birka köpmansstaden med betoning på man.

Var Birka med i EG?

I Tetra Paks personaltidning "Tetra-iten" skrivs med anledning av donationen på 15 miljoner: "För att kunna fatta riktiga beslut behöver vi kunskap om både historia och framtid - då behöver vi inte själva göra om misstagen, sa Dr Gad Rausing då han överlämnade donationen - Birka är en tidig representant för den urbaniserade samhällsform vi själva lever i. Jag är övertygad om att Sverige måste gå med i EG för att överleva ekonomiskt. Kanske kan Birkas historia lära oss något, fortsatte Dr Gad Rausing. Allra mest är jag intresserad av att få reda på vilka exportvarorna var och om Birka var kungligt grundad eller bara kom till av en slump."

Eftersom det troligen var landhöjningen som gjorde Birkas läge som handelsstad omöjlig är det tveksamt om Dr Rausing kan dra några slutsatser för Sveriges och EUs del av Birkas öde.

Hur som helst så dr däremot Bodil Pettersson slutsatsen att sponsorer vill se vissa resultat om handel och europeisering men däremot är de inte särskilt intres-

serade av var Ansgars kyrka låg. Det kan nämnas att Rausing också sponsrat ett annat storsvenskt arkeologiprojekt; den marinarkeologiska utgrävningen av regalskeppet Kronan.

Kvinnobilden

Kvinnor och barn lyser alltså med sin frånvaro i bilden av Birka. Kvinnor finns men mest som passiva konsument och tjänstehjon. Detta trots att bl a Anne Stalberg i en artikel "Tradeswomen during the Viking Age" visat att fynd i kvinnogravar från bl a Birka visar att kvinnor troligen ägnade sig åt handel. Det finns också många indikationer på kvinnors ansvarsställning när det gäller skötseln av lantgårdar.

Mandom, mod och morska män

Att populariseringen av Birka ser ut som den gör är värt att tänka över, skriver Bodil. Hur ser det ut i andra framställningar av vikingatid? Att Birkaprojektet valt att kalla Birka för vikingastaden (trots att inga belägg finns för att Birka var annat än en köpstad) kan ha bidragit till att skildringarna av kvinnor och barn är så få. Det är svårt att dra växlar på vittberesta vikingars

dådskraft och samtidigt skildra en vardag som myllrar av kvinnor och barn.

Men det kan finnas fler och betydligt mer avsikliga skäl till att Birka kallas just så. Finns det behov av att framställa en vikingastad just så här? Att sätta etiketten vikingastad på Birka gör att staden automatiskt kopplas samman med vikingen, mannen. Det görs ingen åtskillnad på vikingar och vikingtida människor. Birka är ett exempel på hur ett prestigeladdat begrepp används för att skapa en positiv bild av vår egen historia och hur vi vill identifiera oss med den - eller rättare sagt hur arkeologidocent Ambrosiani, TV-producenten Bo G Eriksson och donator Rausing vill, att vi ska identifiera oss med den.

Efter denna salva, som visar att Bodil minsann inte lämnat politiken helt, skriver hon ironiskt: "Om Fredrika Bremerförbundet någon gång i framtiden skulle ha pengar till kultursponsring, kanske vi får veta mer om Birka-Kvinnostaden."

Såväl Björn Ambrosiani, ledare för Birkaprojektet, som Gad Rausing har fört av sig brevledes till Bodil med synpunkter på hennes uppsats. Grattis Bodil, Indiana Jones har sett dig!

VECKOBLADET Bredgatan 28, 222 21 LUND. Prenumerationspris: 160 kr per år. Insattes på postgiro 1 74 59-9. Ansv. utgivare: Monica Bondeson. Sättning och lay-out VB-red. på Tidskriftsverkstan Svarbrodersg. 3. Tel 046-11 51 59 onsdagar e. kl 18. Fax: 046-14 65 82 Manus kan också lämnas på Bredg. 28 senast onsd. kl 17. Eftertryck av text tillåtes om källan anges. Bilder är upphovsmännens egendom. Red. förbehåller sig rätten att korta insänt material. Tryck: KF-Sigma Sölvegatan 22 Lund Tel. 046-18 41 91.

HAR DU FLYTTAT? Skicka in hela adressdelen till Veckobladet (Se ovan).

NY ADRESS.....

Visst är golf en överklassport!

Det är en härlig entusiasm som präglar Gösta John Bredbergs insändare i förra numret, där han med djup känsla söker övertyga Veckobladets redaktörer att seriöst ta sig an golfen i VB:s sportspalter. Visst! Som relativt okunnig i ämnet, dvs sportens utövande, har jag under veckan ansträngt mig lite för att kunna ge ett lika seriöst svar.

Det började med att jag tänkte referera matchen, om det nu heter så. Alltså golfturneringen Lund Open, som det numera kapitalstarka Lunds Energi AB sponsrar. Men när jag fick veta att tävlingen skulle äga rum under måndagen, så upphörde dessvärre mina ambitioner, eftersom jag arbetar då och det tar en stund att cykla till Kungsmarken på lunchen.

Detta första försök visar att golfen är en överklassport – eller åtminstone en sport som utövas av folk som fritt disponerar sin dag. Det kan ju i och för sig vara pensionärer eller arbetslösa, men de personer som nämnts i samband med måndagens turnering är så vitt jag vet inte arbetslösa, varken Gösta John själv eller energibolagets VD Lennart Lindeberg. Personer i den ställningen – Gösta John själv driver så vitt jag vet framgångsrikt ett företag i marknadsföringsbranschen – brukar sällan ha tid att ta sig ledigt en måndag så där utan vidare.

Nu börjar jag dock förstå att måndagstureringen sannolikt är ett led i marknadsföringen av Lunds förträffliga energibolag, på det att allt fler måtte välja dess produkter, om man nu har möjlighet att välja el- eller värmeleverantör förstås. Och isåfall är förstås Lennart Lindebergs medverkan på tjänstetid given.

De flesta andra sportgrenar utövas nog annars mest på fritiden, lördagar och söndagar, varefter måndagstidningarnas sportsidor dominerar på köksbordet. Men också hemma på fotbollen på Klostergårdens alla fotbollsplaner är en härlig sommarkvällsaktivitet med massor av lokala hejklackare tills solen går ner.

Fotbollen kräver inte heller så mycket utrustning. En boll som är rund brukar räcka, kommunen

ställer upp med fotbollsplan, det hör till, och denna utnyttjas rätt väl. På drygt 4000 kvadratmeter samsas (näja, kämpar kanske är riktigare) 22 spelare. Det ger dem 184 kvm var. Golfen kräver arealer som är i storleksordningen 1000 gånger större, och grejerna man ska släpa runt är både dyra och tunga. Så tunga att man kör omkring med dem på små kärror. Eller fordon som i bästa fall är eldrivna, ett rätt trevlig syn, men som inget betänkligheter när det gäller motionen.

Ja, vari består motionen? För dem som avverkar en 18-hålsbana till fots verkar det ju vara en lagom promenad, med några anspänningsfyllda slag emellanåt. Medge att fotboll eller squash eller motionsgympan i Gerdahallen är mer svettdrypande! Den måste förresten vara maximalt arealeffektiv – över hundra pers på kanske 1000 kvm, tänk 10 kvm/pers!

På femtiotalet bars golfturneringen runt av de spelande själva. De som hade råd, kunde leja en caddie, som bar väskan. Själv tjänade jag mina första slantar på sådant – fem kronor fick man för en halv dags tur om man bar, men bara fyra om man körde de då ännu ovanliga kärorna runt 18-hålsbanan.

De som hade råd med denna lynch på den tiden var kändisar som Holger Olivecrona ("HO") eller Clarence Crafoord, bågge välrenommerade läkare som tillbringade sina somrar på Falsterbo golfklubb. De tillhörde samhällets elit.

Deras image och höga krav på caddiens uppmärksamhet – att se vart bollen flög – gav mig ett outplånligt intryck. Dock av mer psykologisk är fysisk art. Ty de farligaste intrycken kan i oturliga lägen skapas av bollen själv. Nationalencyklopedien beskriver golfsportens skaderisker så här: "Golf är en föga skadedrabbad sport. Allvarliga är dock de skallskador som inträffar då golfbollar träffar ett oskyddat huvud." Det är därför vi i västern aldrig går ut på en golfbana utan hjälm, något som ibland väcker golfspelemans harm. Som när västern för några år sedan sökte upp Kungsmarken för att där njuta sommarsöndagens frid. Det blev inte så fridfullt, och man inser lätt att detta naturreservat snarare är ett reservat för golfspelare som inte vill dela med sig av naturen.

Med detta vill jag ha sagt att golfen sannolikt fortfarande är en överklassport, även om den något

Trovärdigheten viktig

–Varför ska man egentligen rösta på vänsterpartiet? Trots att det finns avgörande brister lovar de ju inte några stora reformer inom barnomsorgen.

Det frågade signaturen "-pr" i VB för någon vecka sedan. Det är en lite konstig fråga tycker jag. Visst har jag noterat att vänsterpartiet inte avger lika vidlyftiga löften nu som tidigare. Kommunen har faktiskt förlorat en massa statsbidrag och utrymme för stora vallöften har minskat drastiskt.

Och förresten imponerade vänsterpartiets löften aldrig på mig. Jag trodde helt enkelt inte på att de skulle vara möjliga att genomföra ens när kommunen hade bättre ekonomi än nu.

Nu kan det till och med vara farligt att ge vidlyftiga löften. Den som drar stora lån på kommunen och ökade räntekostnader ställer tillika stor skada som moderaterna med sina brutala sparkrav. Det tar lite längre tid innan nedskärningarna kommer - det är hela skillnaden.

Jag betalar inte särskilt gärna kommunalskatt. Det finns mycket annat jag vill göra med mina pengar. Men visst förstår jag att den behövs. Jag är till och med beredd att acceptera en höjning om det blir nödvändigt för att undvika drastiska kvalitetsförsämringar. Då kräver jag i gengäld att det är några snåla jäklar som har hand om pengarna så att de inte bara rinner iväg.

Jag har noterat att vänsterpartiet är det enda parti som vågat säga att det kan bli nödvändigt med en höjning av kommunalskatten för att undvika fler nedskärningar och på sikt reparera en del av de skadorna de senaste årens sparbering ställt till med för skolor, dagis, äldreomsorg och fritidsverksamhet. Det tycker jag låter trovärdigt. Att deras budgetförslag också under åren i opposition gått ihop ökar trovärdigheten. Deras förslag till förbättringar är kanske inte så spekulativa att "-pr" noterat dem.

breddat sin bas. Areal kräver den också. Nästa gång jag blir anmodad att referera en turnering, ska jag gärna ställa upp, om jag är ledig då. Om handikappsystemet ska jag läsa på mera till nästa gång, det verkar vara en slags "åt var och en efter behov"-tanke, som Marx möjligen hade accepterat.

Men vem avgör handikappet?

Thomas Schlyter

Men i gengäld är de möjliga att genomföra.

Det här är emellertid inte mitt starkaste skäl att rösta på just vänsterpartiet.

Det är naturligt att vänsterpartiet och socialdemokraterna är de partier som är mest positivt inställda till kollektiv barnomsorg och övriga delar av den offentliga sektorn med för den delen. Det är liksom deras grej. Nej, att jag väljer just vänsterpartiet beror på deras konsekventa och kuniga miljöpolitik. Jag förstår inte dem som bländas av miljöpartiet. Lyssna till exempel på en debatt mellan v:s och mp:s företrädare i miljönämnden så förstår ni vad jag menar.

Blir det majoritetsskifte efter valet är det viktigt att vänsterpartiet är starkt så att de kan driva miljöfrågorna. Också inom socialdemokraterna finns krafter - inte bara bland de unga - som arbetar för en radikal miljöpolitik. Får vi sedan också några miljöpartister i fullmäktigt som verkligen är intresserade av att nå resultat och som vågar göra överenskommelser, kan besluten bli riktigt bra.

"Månsson"

Nästa veckas VB är det sista före sommaruppehållet. Du som vill meddela något inför sommaren, bemoða någon insändare eller har något att berättat bör skynda på.

MÖTE MÖTE

KOMPOL möte Må 6/6 kl 19.30 på partilokalen. Tema: Kommunstyrelsen.

RÖDA KAPELLET. LÖ. 4.6 kl. 9.30 samling på Katedralskolans gård, spel för FN-konferens med bl.a. Daniel Ortega. 11-12 appellmöte för vänsterpartiet på Märtenstorget. Låtar: 8, 39, 131, 170, 173, 190:2, 231, 267 och 275. Sö. 5.5 kl. 17 terminsavslutning i Eriks + Margits kolonier på Karlavägen. Ta med instrument och dryck, enklare tilltugg ordnas. (LÖ. 11.6 kl. 11.30 spel på Backakarnevalen, Malmö.)

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av bl a Kajsa Theander och Ann Schlyter.

Manus sänds per post till: Veckobladet, Bredg. 28, 222 21 Lund. Eller fax må-on: 046-123 123. Onsdag e. 18 till fax 046-14 65 82.

Telefon till redaktörerna: Gunnar Sandin 046-13 58 99. Thomas Schlyter 046-14 75 05. Vid utebliven tidning ring: Rune Liljekvist 046-11 50 69.